De kleine mama Pauline en hare pop Marie

bron
De kleine mama Pauline en hare pop Marie. G. Theod. Bom., Amsterdam 1854

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_kle007klei02_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

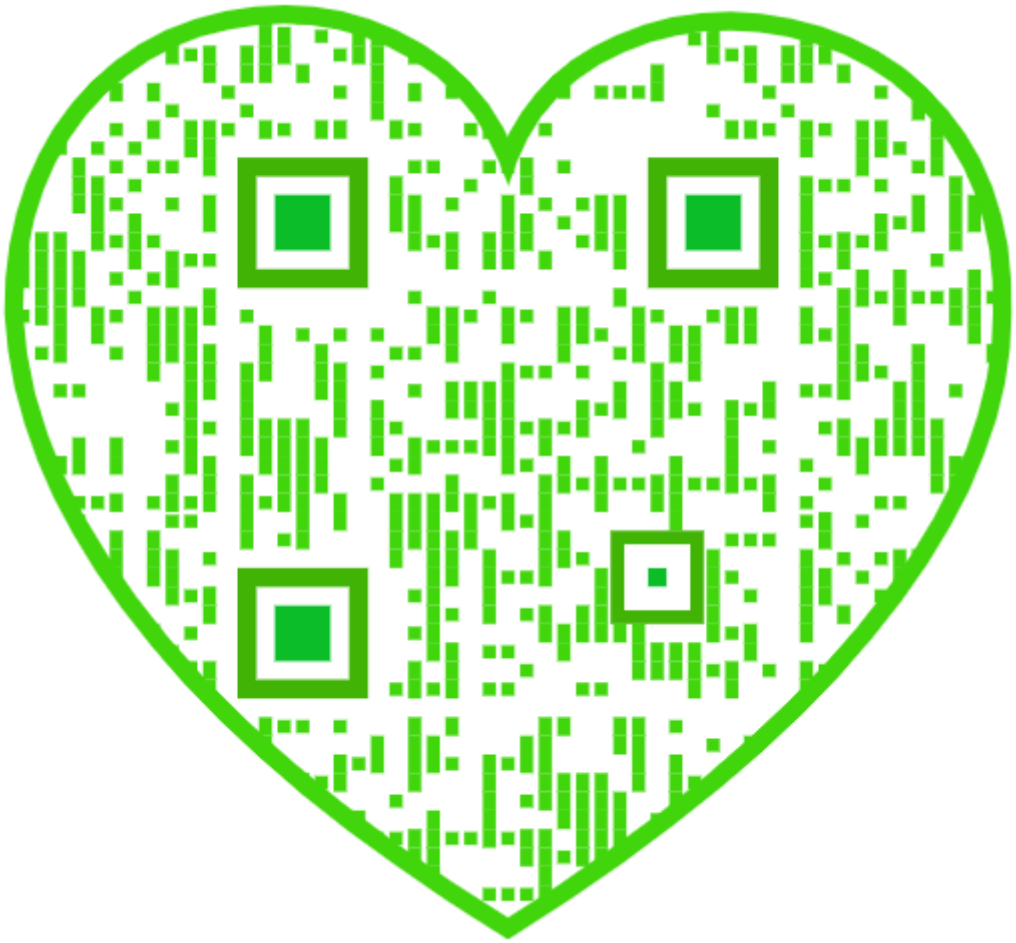

DE KLEINE MAMA
PAULINE
EN HARE POP
MARIE.
MET PLAATJES

[De kleine mama Pauline en hare pop Marie.]

Ziet, jeugdige vriendinnetjes!
U klaar hier meêgedeeld
Hoe lief Pauline *met haar pop*
Al keuvelt en al speelt,
Onthoudt wat zy haar popje leert,
En volgt haar voorbeeld na;
Maakt ook uw popjes lief en zoet
Zoo als elk popje wezen moet,
Doet net als uw Mama.

Kijk eens hier, Ernest!

Kijk eens hier, *Ernest!* welke mooije Poppen! riep de kleine *Pauline*, terwijl zy haren broeder naar eenen grooten speelgoedwinkel trok, dien zy voorby gingen.

He! wat zou ik gelukkig zijn als ik eens zulk een Pop had! Maar ik ben al voor veertien dagen geleden jarig geweest, en heb dus geen cadeautjes meer te wachten.

Het meisje dat aldus sprak was een lief en aardig kind, altijd zoet, zachtzinnig en vriendelijk; hierdoor werd zy dan ook bemind door ieder, die haar kende, maar bovenal door haren broeder *Ernest.*

Hy had den wensch van zijne lieve zuster gehoord, en hy besloot dadelijk om uit zijn spaarpot aan haar verlangen te voldoen: en nog denzelfden avond ging zijne goede Mama met hem, voor zijn eigen geld, een mooije Pop koopen, die daarop stilletjes in de slaapkamer van *Pauline*, terwijl zy sliep, werd neêrgezet.

Wat zegt gy er van?

Hoe verwonderd stond *Pauline* te kijken, toen zy daar eene mooije Pop zag staan, met eene lichtblaauwe zijden jurk aan, met wezenlijk haar en bloempjes er in, en een kanten zakdoekje in de hand.

Terstond raadde zy, dat niemand anders dan haar broeder *Ernest* haar deze verrassing bezorgd had, en daarom liep zy dadelijk naar hem toe om hem voor zijn lief geschenk te bedanken.

Ik beloof U, beste *Ernest!* zeide zy hem, dat ik mijn kind eene goede opvoeding zal geven, en dat mijne vriendinnetjes er over uit zullen zijn, zoo goed als zy zich zal gedragen en zoo lief als zy er uit zal zien.

Kom aan, lieve kleine *Marie!* zoo noemde *Pauline* hare Pop, komaan! ga nu eens mede naar het priëel. Hoor, als gy nu zoet zijt zal ik eerst uw kleêrenkastje mooi in orde maken, en dan zullen wy daarna ook eens aan de lessen beginnen. Dan zal ik U leeren lezen en schrijven, alles juist zoo als Mama het my doet, en als gy dan goed oppast, dan gaat gy met my wandelen ook. Wat zegt gy er van?

Wees niet boos op mijn dochtertje.

Nu ging *Pauline* met allen yver aan het werk voor de kleeding van hare Pop; eerst maakte zy hemdjes en borstrokjes, vervolgens allerliefste nachtmutsjes; in één woord binnen acht dagen ontbrak er geen enkel stukje meer aan de geheele kleeding en verschooning van *Marie.*

Pauline's goede Mama wilde haren yver beloonen en verzocht daarom *Pauline's* vriendinnetje *Agaat* een geheelen dag by haar, want *Pauline* behoorde niet tot die kinderen, die hun speelgoed niet eens willen leenen, of die huilen, als men er maar even aanraakt; neen, het was voor haar een regt genoegen hare Pop ook eens by en op den schoot van hare vriendin te zien.

Lieve *Agaat!* zeide zy tot haar vriendinnetje. Wees niet boos op mijn dochtertje, omdat zy U niet reeds ‘goeden dag’ gezegd en haar compliment gemaakt heeft, maar ik zal U zeggen hoe dit komt. Zy weet nog zoo de manieren niet en zy is nog wat beschroomd. Doch ik hoop dat dit spoedig wel zal beteren en ik twijfel niet of zy zal, als Gy wêer eens komt, wel beleefder zijn.

De kleine mama Pauline en hare pop Marie

De kleine mama Pauline en hare pop Marie

De pop vraagt om vergiffenis.

Op een anderen dag waren er twee vriendinnetjes by *Pauline* gevraagd, en ieder had hare Pop medegebragt. Nu besloot men haar te leeren lezen; maar *Marie*, die zeer lui was, en volstrekt geen acht sloeg op de teregtwijzingen van hare kleine Mama, moest de schande ondervinden om, daar hare vriendinnen by waren, gestraft te worden.

Kom aan, jonge jufvrouw *Marie!* zeide *Pauline*, toen hare vriendin *Betsy* de Pop op de kniën om vergiffenis had laten vragen. Kom aan! wy zullen zien, huil nu zoo niet, en doe uw best om spoedig uwe les te kennen; want het is niet genoeg berouw te toonen, maar men moet ook goeden wil en beterschap laten zien, en bovenal mag men nooit zoo ondeugend zijn, want uwe speelmakkertjes zouden u den naam van een stout kind geven. Wees dus vlijtig en leerzaam, dan kunt gy er zeker van zijn, niet weder gestraft te zullen worden, en dan zal Mama U altijd liefhebben.

Een, twee, drie! Uit mijne oogen.

Toen *Marie* met hare kleine Mama en *Agaat* alleen was, toonde, zij in plaats van toen zoet en lief te zijn, om daardoor het gebeurde te doen vergeten, een hoofdje: en toen *Pauline* haar daarover een weinig beknorde, begon zy te stampvoeten en werd regt boos.

Wat is dat hier, jonge jufvrouw *Marie!* Durft gy zoo te doen tegen uwe Mama? is dat voor al mijne zorgen, om van u een lief en geschikt meisje te maken? Weg, een, twee, drie! uit mijne oogen, daar, in die donkere kamer! en als ik u hoor, dan in het hok! Foei! Dat was eene stoute Pop, die kleine *Marie!* Doch toen *Marie* opgesloten was, herinnerde *Pauline* zich dat hare Mama haar wel eens voor den spiegel gehouden had om haar te doen zien hoe leelijk het staat als kinderen stout zijn. Nu wilde zy in den beginne al dadelijk niet al te streng zijn, en daarom haalde zy eenige oogenblikken daarna *Marie*, die beterschap beloofde, maar weêr uit de donkere kamer terug.

De kleine mama Pauline en hare pop Marie

De kleine mama Pauline en hare pop Marie

Ik wil het u wel vergeven.

Nu had *Marie* eens degelijk verdriet gehad, zoowel omdat zy hare kleine Mama boos op haar gemaakt had, als wel voornamelijk omdat zy in die leelijke donkere kamer wel hyna een half uur had moeten zitten.

Zeer bedeesd kwam zy by *Pauline* terug en beloofde haar, in het vorvolg beter te zullen oppassen.

Hoor eens, lieve *Marie!* ik wil het u voor dezen keer wel vergeven: want als ouders hunne kinderen straffen, dan komt dit alleen daardoor, dat de kinderen hen er toe noodzaken; doch ik hoop ook, dat gy my niet weder tot zulk eene gestrengheid zult dwingen. Kom aan! veeg uwe traantjes af en omhels my!

Agaat gaf *Marie* nu op den schoot by hare kleine Mama, die haar aan het hart drukte, haar alles vergaf en niet meer boos op haar was.

Eerst uw avond-gebedje doen.

Eenige oogenblikken later begon *Marie* telkens hare oogjes te wrijven en dan geweldig te gapen.

Foei, *Marie!* eene fatsoenlijke jonge-jufvrouw moet nooit gapen zonder de hand voor den mond te houden, opdat niemand er iets van merke. Kom! gy hebt slaap, *Marie!* ik zal u naar bed brengen, maar eerst zal mijne lieve *Agaat* zoo goed zijn om u uit te kleeden.

Doch, *Marie!* voor dat gy slapen gaat, vooral niet vergeten uw avond-gebedje te doen; want gy weet, een braat kind mag nooit een dag voorby laten gaan zonder Onzen Lieven Heer gedankt te hebben, en zonder voor zijne lieve Ouders te hebben gebeden.

Het schijnt, dat *Pauline* regt goed de kunst verstond om hare Pop wel op te voeden en te onderrigten. Vele kinderen van haren leeftijd zouden niet knap genoeg zijn om zulke goede lessen te geven.

De kleine mama Pauline en hare pop Marie

De kleine mama Pauline en hare pop Marie

De pop wil zich niet laten wasschen.

Wat is dat, *Marie?* het is al negen ure, en nog in bed? Kom!... Een jong meisje moet leeren, 's morgens vroeg op te staan. Kom aan! eerst uw gebed gedaan, gedankt, daar gy dezen nacht weder zijt bewaard, en gebeden dat gy den geheelen dag zoet moogt zijn. Zie zoo!

Pauline deed haar best om in alles wat het onderrigten van hare Pop betrof, volmaakt hare Mama na te doen, en aan de Pop juist dezelfde lessen te geven als zy van hare Mama had ontvangen; ja, zy vergat niets van alles wal men haar zoo dikwijls voorgehouden had, en als het te pas kwam, ontzag zy zich ook niet om de Pop ter dege te beknorren, zoo als juist hier het geval was; want *Marie* huilde, en wilde zich maar niet laten wasschen

Wel foei! wat is dat een stout kind, zeide *Agaat*, ik dacht dat uwe *Marie* een gehoorzaam, lief en leerzaam meisje was. Maar nu.... hoor eens, *Pauline!* als mijn dochtertje zoo stout was, dan liet ik haar gerust tot straf den geheelen dag in bed blijven.

De pop is eigenzinnig.

Kijk eens, *Agaat!* wat zal *Marie* er engelachtig uitzien met deze bloempjes in het haar: ik zal haar daarby de mooije witte satijnen jurk aantrekken, en haar dan den kanten shawl omdoen. Ik zal haar van daag eens opschikken alsof zy op eene groote party moest.

Maar wat scheelt er aan *Marie!* en wat beteekent dat knorrige gezigt? O! ik raad het al, de jonge-jufvrouw wilde liever de barège jurk aan en den italiaanschen stroohoed op hebben: en daarom durft men zulk een lip te zetten, te pruilen, en zich zoo toe te maken. Gy zult nu uwen zin eens niet hebben, klein hoofdig ding, hoor! en lot straf krijgt gy heden eens uw daagsche jurk aan.

Nu zocht *Pauline* eene oude geheel verbleekte jurk op, en deze werd *Marie* toen aangedaan. Zy beloofde toen wel, niet weêr eigenzinnig te zullen wezen; doch dit hielp niet: dien geheelen dag moest de jurk aanblijven.

Zoo gaat het nu met kinderjtes die niet Mamatje's wil, doch alleen hun eigen wil verkiezen te volgen.

De kleine mama Pauline en hare pop Marie

De kleine mama Pauline en hare pop Marie

Ongehoorzaamheid gestraft.

Zoo als wy vroeger reeds gezien hebben, was *Marie* een kind dat hare kleine Mama veel zorg veroorzaakte. *Pauline* had haar dikwijls verboden te digt by het vuur te komen, omdat zy dan ligt een ongeluk kon krijgen; maar eens, toen het kleine ongehoorzame kind dacht alleen te zijn, kwam zy by het fornuis om te zien wat er in een pan was, die daar op het vuur stond. Maar ziet! de pan viel om en de kokende melk over hare voeten. Hare jurk was nu geheel bedorven.

Marie huilde van de pijn aan haren gebranden voet. Hare kleine Mama, die haar gekerm gehoord had, kwam toesnellen. Dadelijk werd de gebrande voet verbonden, en alleen aan de goede zorgen van de kleine Mama had *Marie* het te danken dat haar voet spoedig was genezen en zy weêr goed kon loopen. Mama strafte haar niet, maar zeide zeer ernstig: *Marie!* door uwe pijn zijt gy gestraft, en het ongeluk had voor U veel erger kunnen zijn.

Wat ziet uw kind er allerliefst uit.

Agaat had nu op hare beurt *Pauline* met hare Pop een dagje teruggevraagd. Zoodra de voet genezen en de jurk uitgewasschen was, en *Marie* stellig beloofd had nooit weêr ongehoorzaam of nieuwsgierig te zullen zijn, werd er een mooije dag gekozen. Toen had *Pauline* het druk: *Marie* kreeg nieuwe rijglaarsjes aan, daarbij de witte jurk en de zwarte spencer, en den mooijen stroohoed op; kijk het was een snoeperig kostuumpje. Zoo ging men op weg. Bijna had de kleine Mama hare mooije parasol vergeten, en hierdoor was het wat laat geworden.

Agaat had intusschen met ongeduld zitten wachten en besloot eindelijk om hare vriendin maar zachtjes-aan te gemoet te gaan. Tegelijk had zy haar bloemenmandje medegenomen om onderweg wat bloempjes te plukken en *Pauline* daarmeê te verrassen.

Wel *Pauline!* zeide zy, toen zy elkander ontmoetten: wat ziet uw kind er allerliefst uit, ik zou haar byna niet herkend hebben. Maar kom nu gaauw mede!

De kleine mama Pauline en hare pop Marie

De pop vroeg nergens om.

En nu was het ‘aangestapt’ naar den tuin, waar *Agaat's* zusje haar reeds by een net gedekt tafeltje zat te wachten.

Marie was gedurende de wandeling heel zoet geweest: al de lanen was zy mede doorgegaan zonder een enkel bloempje aan te raken of op de grasperken te loopen; waarlijk, zy gedroeg zich by deze gelegenheid als een groot meisje.

Vervolgens, daar zy de lessen goed onthouden had, wanneer zy in de stad op een dinétje gingen, zoo wachtte zy beleefd met niet het eerst aan tafel te gaan, zat behoorlijk regt op, morste niet en vroeg vooral nergens om, maar wachtte geduldig tot zy bediend werd.

Agaat was ten hoogste verwonderd over de regt fatsoenlijke, ongedwongen en lieve manieren van deze pop en kon niet nalaten hare vriendin *Pauline* over de zorgvuldige opvoeding te roemen en aan beiden allen lof toe te zwaaijen.

Nu kunt gy ook keukentje spelen.

Hoor eens *Marie!* zeide *Pauline* den volgenden dag tegen hare Pop, ik ben byzonder tevreden over u, gy hebt u gisteren allerliefst gedragen, en om u daarvoor te beloonen geef ik u dit keukenfornuisje ten geschenke. Nu kunt gy ook keukentje spelen, want het is ook wel noodig dat een knap meisje wete wat er in de keuken ne met den pot te doen valt. Maar pas vooral op dat gy uw goedje niet bemorst.

De Pop was buiten zich zelve van vreugde omdat hare kleine Mama zoo goed en zoo lief voor haar was. Zy beloofde dan ook haar nooit weer verdriet te zullen veroorzaken, en waarlijk zy hield haar woord ook.

Pauline had werkelijk veel genoegen van hare Pop; want in plaats van haar den geheelen dag te zitteen uiten aankleeden, zoo als sommige meisjes doen, gaf zy haar eene goede, geregelde opvoeding, waaruit zy dikwijls voor zich zelve nog veel nuts trok.

De kleine mama Pauline en hare pop Marie

Goed zoo! En nu: een, twee, drie.

Lieve *Marie!* Gy zijt nu al zoo groot geworden, dat men u ook wel eens op een danspartijtje zal vragen, en dan hoor ik gaarne dat men uwe houding roemt. Daarom zullen wy nu eens beginnen met u eenige danslessen te geven. Komaan! nu goed opgelet en wel opgepast! Het hoofd omhoog, de voeten buitenwaarts gekeerd, mooi! en nu met smaak de bovenjurk aan beide zijden met de voorste vingers een weinig opgeligt, goed zoo! - en nu.... een, twee, drie. Uitmuntend, uitmuntend! ik ben regt tevreden over u.

Pauline nam hare lieve *Marie* op en overlaadde haar met kusjes.

Zy wilde haar nu nog een klein lesje geven, toen zy hoorde dat men haar riep. Och! hoe ongelukkig, zeide zy: wat spijt my dat; nu moet ik in huis komen en ik had nog zoo lief met *Marie* kunnen spelen. Doch ik moet zelve haar goed voorgaan. Komaan, *Marie!* vlug naar Grootmama!

Zy groette oom Ernest zeer beleefd.

Pauline werd dadelijk voor hare strikte gehoorzaamheid beloond; want zy had het genoegen van haren broeder *Ernest* te ontmoeten, die eenige dagen vakantie had en die regt in zijn schik was, dien tijd by zijne lieve zuster te kunnen doorbrengen.

Wel, *Pauline!* zeide *Ernest*, zijt gy tevreden over uwe dochter? past zy braaf op en heeft zy wel geleerd? beantwoordt zy aan de zorgen, die gy voor hare opvoeding gedragen hebt?

Ja *Ernest!* wat zal ik daarvan zeggen; men mag niet trotsch zijn en op zijn eigen werk niet roemen. Doch ik zal u zelf er over laten oordeelen, en de kleine *Marie* (zoo heb ik de Pop genaamd, weet gy) halen: dan kan zy zelve u verwelkomen.

Terstond was zy met haar kind terug, hetwelk oom *Ernest* zoo beleefd en innemend vriendelijk groette, dat hy zich regt verheugde zulk een lieve Pop geschonken te hebben aan zijn zuster, die haar zoo goed en welgemanierd had opgevoed.

De kleine mama Pauline en hare pop Marie